

זמני שבת קודש

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות
21:10	20:24	19:25
21:14	20:27	19:22
21:11	20:25	19:25
חל אביב		
ירושלים		
חיפה		

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

שבעה קנים טהורים

איברי האדם צריך להיות כדוגמת שבעה קנים טהורים

גדול השלום

הן כמה סבל ויגון עבר העם היהודי באלפיים שנות גלות. כמה צרות וייסורים, רדיפות ומאבקים, וכל זה - כי אנחנו בגלות. בגלות ארוכה ונוראית, קשה ואכזרית. וכל הגלות הזו היא תוצאה של שנות חינוך, מחלוקות מיותרות, סינה אישית שלא משרתת איש, רק יוצרת את הקשיים וההתמודדויות שכולנו חווים. רק מקשה עלינו את החיים! ומאידך, אנו מצפים ומייחלים לגאולה השלימה, גאולה שבת אחת תפתור את כל בעיות ותפסור אותנו מכל הקשיים.

בפרשת השבוע, רגע לאחר שפנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן משכן את כעס הבורא, הוא מקבל מתנה: 'את בריתי שלום'. ועל כך מציין המדרש, 'גדול השלום שניתן לפנחס, לפי שאין העולם כולו מתנהג אלא בשלום'. כלומר, הדרך להגיע להישגים בחיים, הדרך לרומם את חיינו בעולם, הדרך להצליח בכל נושא ועניין - היא לחיות בלי מחלוקות ומריבות, בלי סכסוכים והתמודדויות, רק מתוך שלום נשואה, אהבה ואחוה.

הבה נאמץ את המסר הזה ונרבה בשלום, בפרט בימים אלה. אם יש לנו מחלוקת או מריבה, אם אנו משוכנעים שפלוני חטא כנגדנו או יש בנו טריוויאלי כלפיו, אם אנו חשים כעס או שנאה למאן מהאדם - זה הזמן לכבות את האש, להשקיע את המהומה, להרבות בשלום ובאהבה.

כן, כי רק כאשר נשלים עם השכן שרוצה לבנות, רק כאשר נוותר בסכסוך הפנים משפחתי שקורע את המשפחה מבפנים, רק כאשר נבטיח שבקילה שלום כולם יחיו זה לזה, רק כאשר ננקה את חלל העולם מכל אבק מחלוקת ומריבה מיותרת - רק אז נזכה במתנת השלום העילאית, שהופכת את העולם כולו לקסום ונפלא יותר, צדקו והגאולה השלימה, במהרה בימינו אמן!

(הרב אשר קובלסקי)

פריצות טרפה, והלב אומר לו עזוב שטויות לך תבלה, ומי מנצח? הלב. הרשעים הלב שולט בהם, איך אומר שלמה המלך בכזו פשטות "תנה בני לבך לי"?! התשובה נמצאת בדברי שלמה המלך עצמו "ועיניך דרכי תצורנה" שמור על העיניים ואתה בעל הבית על הלב. מי שבעל הבית על העיניים הוא בעל הבית על הלב, ומי שבעל הבית על הלב הוא בעל הבית על כל האיברים.

ואומר הירושלמי בברכות פרק א' ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם. תניא, א"ר לוי, ליבא ועינא תרי סרסורי דעבירה, דכתיב (משלי כ"ג) תנה בני לבך לי ועיניך דרכי תצורנה, אמר הקב"ה, אי יהבת לי לבך ועיניך אלא ידע דאת לי!

אם אתה בעלים על הלב והעיניים אתה של ה', אתה נסיך, לא בן מלך בשר ודם אלא בנו של מלך מלכי המלכים הק'. כתוב בזה"ק שמי שמתגבר ומתחזק ביראת שמים הקב"ה משתבח בו בכל העולמות, ליד כל המלאכים והשרפים וחיות הקודש, כל הצדיקים שבעולם שומעים, והקב"ה אומר בני פלוני אלמוני, גר בדיצינגוף שם ושם, ברחוב כזה פרוץ, איך הוא שומר על העיניים שלו! הוא הבן שלי!

אסור לנו לשמוע לתקשורת. מיליונים של צדיקים הלכו בדרך התורה"ק, האבות הקדושים האמהות הק' התנאים והאמוראים וגדולי הצדיקים עד הדור האחרון, רבים אשר עימנו, ומי נמצא בסטרא אחרא? התקשורת הטמאה. כתוב בזה"ק שהערב רב שהחטאו את ישראל ביציאת מצרים, בחטא העגל ובכל החטאים, ואותם הרשעים יחזרו בגלגול באחרית הימים והם יחטאו את ישראל וידרדו את עם ישראל מהתורה. אומר הזה"ק וגם כשיתגלה האמת ויבוא המשיח אותם הרשעים ילחמו במשיח. אבל מי יכול להלחם במשיח? הרי ברוח פיו ימית רשע!

כמו שאמר לו בלעם הרשע לבלק לאחר שלא יכול היה לקלל "ועתה איעצך" ומה העצה שלו להכשילם בחטא? אלוהים שלו אלו שונא זימה תחטא אותם ואז יענשו ובעבור העבירה הזו מתו עשרים וארבע אלף כמו כל החיילים שמתו מקום המדינה ועד עתה.

שנזכה להתחזק בקדושה ובזכות זה לשמירה על כלל ישראל אמן!

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

רבי נחמן מברסלב זי"ע"א אמר שצריך אדם להיות כמנורה הטהורה בעלת שבעה קנים טהורים, שתי העיניים, שני אוזניים, שתי נחירי האף, והפה.

העיניים - שהרי כל קדושת האדם תלויה בעיניים, שאין יצר הרע נכנס באדם אלא דרך העיניים. העיניים רואות - הלב חומד אם אין העיניים רואות - אין ללב מה לחמוד. עיניים מביאות את האדם לקדושה עליונה, אם העיניים קדושות - כל הגוף קודש קדשים.

אוזניים קדושות - שישמור את אוזניו מלשמוע דברים אסורים, דברי נבלה, ולה"ר ורכילות. ואמרו חכמים אל ישמיע אדם לאזניו דברים בטלים לפי שהאוזניים ממהרות להכוות יותר משאר איברים.

האף - חוש הריח צריך גם לשמור אותו בקדושה, להריח בדברים של מצוה ולא להריח בבשמים של נשים. אדם נוסע באוטובוס יסתום את האף ואמרו ז"ל שמוטב שיהיה אדם שוטה כל ימיו בפני הבריות ואל יהיה רשע שעה אחת לפני המקום.

פה קדוש - להזהר מאד מניבול פה. ועיקר הכתוב כמה אותיות כדי שלא להוציא דבר מגונה. והבאנו מהאור החיים הק' שאמר שהפה של האדם צריך להיות קדוש ככלי שרת בבית המקדש, כי אין יכול להיות שבאותו הפה המטונף בעבירות הוא מתפלל לפני ה' ולומד. ומביא משל, שני אנשים מביאים מתנה

למלך, האחד הביא עוגה פשוטה והשני הביא עוגה משובצת יהלומים, זה שהביא עוגה פשוטה מקבלים אותו וזה שהביא עוגה משובצת יהלומים כורתים את ראשו. הא כיצד? זה שהביא עוגה פשוטה, ארז אותה יפה בכלי נאה ומכובד למלך, מתנתו פשוטה אבל מוגשת בצורה מכובדת. לעומתו האיש בעל העוגה עם היהלומים הביא אותה בסיר מטונף. למלך צריך לדעת איך להגיש, ואם מגיש בצורה מבזה - הרי הוא מורד במלכות.

אלו הם השבעה קנים טהורים שאדם צריך לקדש אותם ואז הוא זוכה להיות כמנורה הטהורה, וזוכה לאור הגנוז לצדיקים לעתיד לבוא.

אומר שלמה המלך בפסוק "תנה בני לבך לי ועיניך דרכי תצורנה". ושואלים: וכי קל לתת את הלב? הרי "צדיקים ליבם ברשותם, רשעים ברשות ליבם" ברחוב שולט הלב, הרצונות: המוח אומר זה אסור, שבת,

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגלית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה

להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה

לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה

לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

יהלום נגנב, נשמה נמצאה

לך- אני מכיר אישית את ראש הישיבה הזה, הנה המספר שלו, תתקשר אליו כאן ועכשיו, נראה אם הוא לא מוכן לקבל אותך..."

הבחור הפך נבון קמעא, אולם חייג בידיים רוטטות את המספר, ולפתע הופתע ונדהם, צלצול הטלפון נשמע מהמושב האחורי, וקול נעים ומוכר מאוד אמר 'שלום', את המילה שמע גם דרך הטלפון וגם מאחורי ראשו ממש.

אכן כן! ראש הישיבה המבוקש הוא הוא היושב מאחורי! הוא שמע את העובר על הבחור והחליט על אתר לקבלו לישיבה. הבחור ביטל את טיסתו חזרה, וכבר באותו ערב הגיע לישיבה, מקיים את הבטחתו לשוב ולשקוד על התורה.

סיפור מפעים זה, המסופר בארוכה בספר שפת חיים, מדהים בממדים כה רבים: ראשית, מדהים לראות כיצד התכחשות להבטחה שניתנה לבורא עולם שילמה את עצמה בהתכחשות נגדית כאשר חבר נאמן בוגד באמינות שניתנה לו וממית נזק כלכלי כבד בסכום המדויק שהרוויח המתכחש להבטחה לבורא עולם.

אבל הרבה יותר, במידה טובה מרובה: כשהבחור כבר החליט להגיע לארץ, קבע בליבו ונפשו להתחזק, עשה את הצעד האחד כלפי בורא עולם, בורא עולם השיב לו בצעד ענק משלו, פתח לו את הפתח, סידר וגלגל את ראש הישיבה הישיר למכוניתו, בכדי להבטיח שהבחור לא יאבד שנית.

כי במידה שאדם מודד- מודדים לו משמים, כפי שהוא נוהג- נוהגים עמו, כשהוא לא הגון- הוא סובל מחוסר הגינות כלפיו. וכשהוא מחליט להדק את הקשר עם אבא שבשמים- הקדוש ברוך הוא מסייע לו ומהדק את הקשר איתו מנגד.

הבה נפנים את המסר הנשגב. מסתבר שכל ההנהגה השמימית עימנו תלויה רק בנו. נקבעת לפי איך שאנו מתנהגים. הבה נחזק את הקשר עם בורא עולם, הבה נשקיע יותר בלימוד התורה, בתפילה כהלכה, ביראת שמים, במידות טובות- ונזכה שבורא עולם יושיט לנו יד, יעניק לנו סייעתא דשמיא לעלות ולהתעלות, וירעיף עלינו שפע מאוצרו הטוב.

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר
נכנסו לאתר 'ישיבת אור דוד'

אותה הבטחה שהבטיח לשוב ארצה. הוא פשוט חזר לנקודה בה היה בעת שהבטיח את אותה הבטחה! המחשבה הזו בהחילה אותו, הסתבר לו שבזרע עולם סיבב שמישהו לא עמד בדיבורו כלפיו- בדיוק כפי שהוא לא עמד בדיבורו והבטחתו לבזרע עולם. והנה כי כן שווי רכושו שב לאותו שווי שהיה בעת החל להפר את ההבטחה.

בהחלטה נחושה, קם הבחור הסוחר, הזמין טיסה לארץ, מברר בינתיים על ישיבה מתאימה למצבו כעת. הוא החליט שכאשר ינחת בארץ יבקש להיכנס לאותה ישיבה. ואכן יעמוד בדיבורו- כפי שהבטיח לאבא שבשמים. אולם בבואו ארצה התעסק רבות בביקורים משפחתיים וחלוקת מתנות ואת הכניסה לישיבה דחה עוד ועוד...

מה גם, שפתאום החלו בו הרהורים וערעורים. למה שראש הישיבה יקבל אותו, הרי רק יבחן את מראהו וכנראה ידחה אותו מיד. ובכלל, מי אמר שמתאים לו ולמה לו באמת להיכנס לישיבה. היצר הרע הציף את ליבו בקושיות ותירוצים, עד שהחליט כי יצא ידי חובתו בכך שהגיע לארץ, והוא כבר מזמין טיסה חזרה...

יום לפני מועד הטיסה, נסע הבחור לתומו בדרכים, וביציאה מהעיר הוא מבחין ביהודי נשוא פנים הזקוק לטרמפ. הבחור עוצר את מכוניתו ההדורה, הלה נכנס ומתיישב מאחור, ומכיון שמדובר היה בדרך ארוכה למדי שהתארכה בשל פקקים, נקשרה ביניהם שיחה נעימה למדי.

הנוסע האורח שאל את הבחור למקורו ולמעשיו, והבחור שלא היה לו ידיד אמת להשיח בפניו את ליבו, סיפר בקצרה את כל העובר עליו: היתמות, הנדודים לחו"ל, ההצלחה הכלכלית, ההבטחה לשוב לארץ ולהיכנס לישיבה, ההתכחשות להבטחה, הנזק הכספי הכבד, ההגעה לארץ, ההחלטה להיכנס לישיבה, ההחלטה הנגדית לוותר על הישיבה ולשוב מחר לחו"ל.

הנוסע הקשיב קשב רב. בסיום הסיפור הוא הגיב: "דווקא בפרט אחד אני חולק עליך: אתה אומר שראש הישיבה לא יקבל אותך, ולדעתי דווקא כן. הישיבה שלו מיועדת עבור בחורים כמוך, הוא מחפש אותם. למה שלא תנסה להתקשר? אסייע

הסיפור הבא מתחיל בבית שעברה עליו טרגדיה קשה, כאשר אב המשפחה נסתלק בחטף למגירת כל לב, מותיר אחריו אלמנה וכמה יתומים שבורים ורצוצים. לדאבון הלב איש לא שת ליבו אל היתום הגדול שבחבורה, בחור צעיר כבן חמש עשרה, אשר האסון הנורא הטביע חותם נורא בנפשו, וגרם לו לזנוח את הדרך בה חניך אותו אביו. הלה קם ועזב את הישיבה בה למד, נסע לחו"ל והחל לעבוד בסיוע ליהלומנים בבורסת היהלומנים.

בתוך פחות משנה למד הנער את רזי המקצוע היטב היטב והחל עוסק בעצמו בתיווך יהלומנים. בימים ההם גאו בו הרהורי חרטה על דרכו הרוחנית, הוא חש כי מוטל עליו לשוב בתשובה שלימה ולחזור לארץ הקודש, לשוב ולשקוד על דלתי התורה ולהדק את הקשר עם אבא שבשמים. הוא החליט כי כשיצבור בידיו סכום המסוים יעשה כך, אולם גם לאחר שצבר את הסכום - הכסף הגדול קרץ לו עוד ועוד. הוא שקע במסחר היהלומנים, שוכח את ההחלטה הזו ומשקיע בביזנס את כל ישותו.

ויהי לתקופת הימים, נתן הבחור הלז- שכבר הפך לסוחר מוכר וידוע- יהלום יקר ונדיר לאחד מנאמניו, כדי שיסחר בו ויתווך לו עיסקה טובה. עוברים יום יומיים ואף שבוע שבועיים, ואותו נאמן הסתבר כלא כל כך נאמן. הלה נעלם עם היהלום היקר ששווי הון תועפות. מדי פעם הוא ענה בקצרה לטלפון בתירוץ אגבי כי הנה תיכף הוא מביא את הכסף או שהוא בדיוק טס למדינה אחרת, תירוצים מתירוצים שונים, וכסף אין.

עד מהרה הבין הסוחר כי הנאמן לשעבר אינו אלא נוכל, נוכל גדול ומתוחכם. הוא קנה את אמונו עוד ועוד, התאזר בסבלנות עד שהופקד בידו יהלום יקר ונדיר מאוד, ואז נעלם ואיננו. לבו נשבר והתרסק בקרבו, חלק גדול מרווחיו עד אז היו מושקעים באותה מרגלית נדירה ויקרה. אשר אבדה ממנו לעולם!

נבון ומבולבל, ישב הסוחר באותו ערב, מנסה להבין איך קרה לו אסון כזה, כיצד הפקיד סכום כה גדול ביד אדם לא אמין, ששיקר ורימה אותו במצח נחושה. לפתע נזכר כי גם הוא שקרן לא קטן, הן הבטיח לבזרע עולם שישבו לארץ וישקוד על התורה, ולא עמד בהבטחתו.

יתירה מזו, כשהוא מחשב את שווי האבן שנגנבה ממנו, וכמה כסף עוד נותר בידיו- הוא מבין שבעצם האבן הזו שווה בדיוק את הסכום שהרוויח מאז

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריהם?
הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו:

03-61-50-203

*ההפצה הינה במחיר ססלי

הלכות בין המצרים

א. שלושת השבועות שבין צום י"ז בתמוז לצום תשעה באב נקראים ימי "בין המצרים" על שם הפסוק באיכה (פרק א' פסוק ג') "גלתה יהודה מעוני... כל רודפיה השיגוה בין המצרים", וחז"ל דרשו במדרש איכה שאלו הימים שבין צום י"ז בתמוז לצום תשעה באב, שהם ימי צרות לעם ישראל שמיום י"ז בתמוז שפרצו את החומה ונכנסו לירושלים הרגו וטבחו האויבים והרסו את ירושלים וביום תשעה באב שרפו את בית המקדש, ולכן נוהגים עם ישראל מנהגי אבל וצער בכל שלושת השבועות הללו.

ב. מנהג חסידים ואנשי מעשה לומר "תיקון חצות" אחר חצות היום (חודש ממה שאומרים תיקון חצות כל השנה בלילה כמו שכתב מרן השולחן ערוך "ראוי לכל ירא שמים שיהא מיצר"), ואומרים רק "תיקון רחל" בלי "תיקון לאה", ויש כאלו שמוסיפים עוד קינות כמובא בסידורים.

ג. בשלושת השבועות אין לשמוע מנגינות ושירים המלווים בכלי נגינה, ויש להחמיר בזה אפילו לילדים קטנים שהגיעו לחינוך, אולם ברור שמותר לשיר בפה בלא מנגינה שירים לה' יתברך, וכל שכן בשבת או בתפילה שמותר להשמיע נעימה בתפילתו.

ד. ריקודים ומחולות אסור לעשות בימי "בין המצרים" ואפילו שעושים בלא מנגינה. (כיוון שריקוד זה דרך שמחה, ובשלושת השבועות צריכים להתנהג במנהגי אבלות על האסונות שקרו בימי החורבן).

ה. בסעודות מצוה מותר להביא כלי זמר ולשמוע שירים, וסעודות מצוה מיקרי סעודה של חתן וכלה (דווקא שיש הפרדה בין הגברים לנשים בריקודים) או סעודה בשבעת ימי המשתה של החתן והכלה, או ברית מילה, או סעודת בר מצוה שנערכת באותו היום שהגיע למצוות (אולם אם מאחרים או מקדימים את סעודת הבר מצוה בכמה ימים ראוי להחמיר שלא להשמיע שירים), וכן סעודת פדיון הבן או סיום מסכת גם כן נקראות סעודות מצוה, אולם סעודת "ברית יצחק" (סעודה שעושים בלילה שלפני הברית מילה וקוראים בזהר ועוד כמה דברים) אינה נקראת סעודת מצוה. אולם מנהג האשכנזים להחמיר שלא להשמיע שירים אפילו בסעודת מצוה שחלה בימי "בין המצרים".

ו. מנהג האשכנזים שלא להסתפר בשלושת השבועות בבין המצרים, אולם מנהג הספרדים כדעת השולחן ערוך שכל האיסור להסתפר חל רק בשבוע שחל בו תשעה באב.

ברכת 'שהחינו' בבין המצרים

בספר חסידים (סימן תת"מ) כתב "ש מן החסידים הראשונים שלא היו אוכלים פרי חדש בין י"ז בתמוז לתשעה באב כי אמרו איך נברך עליו שהחינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה והוא זמן פורענות", היינו כיון ששלושת השבועות בין י"ז בתמוז לתשעה באב הם ימי צער וחורבן לעם ישראל לכך נמנעו לברך ברכת "שהחינו". אולם הגאון רבי ישראל איסרלר בעל ספר "תורת הדשן" היה נוהג לברך שהחינו בימי בין המצרים משום שאין מעבירין על המצוות, שכן מצוה הבאה לידך אל תחמיצנה.

מרן בשולחן ערוך (סימן תקנ"א סעיף יז) פסק "טוב להיזהר מלומר שהחינו בין המצרים על פרי או על מלבוש", וגם רבינו האר"י בספר שער הכוונות (דף פט' עמוד ב') כתב שצריך להיזהר ולהימנע מלאכול פרי חדש או ללבוש בגד חדש, כדי שלא יצטרך לברך עליו שהחינו, וכן הסכימו עוד הרבה אחרונים שלא לברך שהחינו בימי בין המצרים, וכן לא יאכל את הפרי החדש בשלושת השבועות בלי לברך עליו ברכת "שהחינו", ולכן להלכה יניח את הפרי החדש או את הבגד לאחר תשעה באב (והיינו עד שיעבור יום י' באב שמחמירים גם שלא לברך שהחינו, מכיוון שרובו של בית נשרף בעשירי באב), ואז יאכל את הפרי או ילבש את הבגד ויברך עליהם "שהחינו".

במה דברים אמורים, בימי החול שבבין המצרים, אבל בשבתות בבין המצרים מותר מעיקר הדין לברך "שהחינו" על פרי חדש או על בגד, והטעם לכך כיון שהמנהג לא לברך שהחינו הוא מן החסידים הראשונים שהיו נמנעים מזה ולא אסור מדין התלמוד, וגם מרן בשולחן ערוך לא כתב בלשון אסור אלא כתב 'טוב להיזהר', ועוד כיוון שיש מצות עונג שבת, לכן מותר מעיקר הדין לברך ברכת "שהחינו" בימי בין המצרים, אולם יש מחמירים לא לברך "שהחינו" גם בשבתות שבימי הספירה.

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

הורים מתערבים בחיי הילדים

מקרה של זוג צעיר שהגיע אלי עם הסיפור הבא: לאביו של הבעל יש מנהג מוזר, לפיו הוא זה שמחליט בלעדית איזה שם לקרוא לרך הילוד, כלומר לנכדו. לא רק שאינו שומע מה הורי התינוק רוצים, אלא אף 'מהדר' עם קפידה נוספת, שלא לגלות את אונזי ההורים על החלטתו. בזמן הברית, בעת קריאת השם, הסב המאוושר לוחש באוזני אבי הבן את השם שעלה במחשבה לפניו... (סיפור זה שהיה רק 'קצה הקרחון', ממחיש היטב עד היכן עשויה להגיע השתלטות ההורה על ילדיו והתערבותו בחייהם).

האשה הצעירה נפגעה מאד מכך שאיש לא שואל אותה ולא מבקש את הסכמתה לשם שעומדים לקרוא לבנה. היא היתה מלאת כעס ותסכול אדירים על שאחרים מבחוץ משתלטים על חייהם ומקפחים אותם מן העצמאות שהם זכאים לה, ועל שבעלה אינו מתייצב לצדה. הבעל, מצידו, לא הבין את הכאב שלה. לדידו, זה מה שמקובל במשפחתו והוא לא יכול להמרות את פי אביו. כמובן שאותה זה לא שיכנע ונקל לשער מה זה עשה לשלום בית' שלהם.

לפעמים אין גבול לנסיון של ההורה להמשיך ולדאוג שבנו יעשה מה שהוא חושב לנכון, וכפי שממחיש הסיפור הבא:

ירוחם, אברך בגיל שלושים ואב לששה ילדים, סבל מבטחון עצמי ירוד ודימוי עצמי נמוך עוד יותר, וביקש דרך לעזור לעצמו. אני ראיתי בו אברך משן, עדין נפש, בעל מידות עם רגישות גבוהה, המרגיש צורך אדיר לספק ולרצות את סביבתו, והוא בחרדה תמידית על שאינו מצליח בכך. כאשר הבעתי באוזניו את התרשמותי החיובית הנ"ל, הוא היה בטוח שאני משקר לו כדי לחזקו ולהרגיעו. הוא הרגיש 'אפס'. החיים היו 'גדולים עליו'. מעולם לא העז לעמוד על שלו. הרגיש שכולם חזקים ממנו והוא זה שתמיד צריך לסגת ולוותר.

לא היה קשה לאתר את מקור הבעיה שלו. מאז שהוא זוכר את עצמו, נמנעה ממנו כל הכרעה. אביו, אדם עוצמתי ויהיר, תמיד היה שם 'בשבילי' - ללמדו איך לעשות דברים בצורה יותר טובה. שום דבר שעשה בעצמו לא היה מספיק טוב. לפני כל הכרעה היה חייב להתייעץ עם אביו, שפשוט לא הרשה לו לצעוד לבדו ולהתנסות בחייו.

באותו פרק זמן הוצע לו מקום עבודה חדש שהיה מתאים לו, אך הוא היה מוטרד כיצד יציג זאת בפני אביו, למען יתן הסכמתו ובעצם - יחליט בשבילו. שאלתי, מה יקרה אם יחליט בעצמו, כדרך שאנשים בגילו עושים? והוא נרתע מהרעיון: "ברגע שאבי יקלוט שהחלטתי מקום עבודה על דעת עצמי הוא 'ישטוף' אותי: 'איפה האחריות שלך? עם מי התייעצת? איך לא שאלת אותי?!'..." אימה ופחד אחזוהו כאשר רק הועלה הרעיון שיעשה צעד בחייו בלי אישור מאביו, ולא רק בנוגע לעבודה אלא גם בעניינים אישיים.

אין אפוא כל פלא, שהוא הפך להיות חלש ונכה מבחינה נפשית!

כפי שאני נוהג במקרים כאלה, דבר ראשון עזרתי לו להבין מה בעצם קורה איתו, מדוע הוא כה נחלש. משם המשיכנו למסקנה שהגיע הזמן לפתח את הבטחון העצמי שלו, למען יהיה עצמאי בחיים. עודדתי אותו לספר לאביו כמה הוא מרגיש חלש מול העולם, וכמה הוא סובל מכך שאינו מעז לעמוד על שלו, ופשוט לבקש ממנו שיתן לו להתמודד בכוחות עצמו, כי אחרת לעולם לא ילמד ולא יפתח עצמאות ובטחון עצמי.

בין אם מדובר בעניינים בהם ניתן לטעון לכוונה לשם שמים, ובין במקרים בהם בולט הפן האישי, ההורים מצידם יסבירו שהם פשוט מנסים לוודא שהילד לא יעשה טעויות בחייו, וכי אינם דואגים אלא להצלחתו. מאחורי הנימוקים הללו עומד בדרך כלל הורה שלא סומך על הילדים שילמדו איך להתנהג בצורה נכונה, ואינו מאפשר להם להתנסות וללמוד מטעותם. או הורה חלש, שאין בו היכולת לראות את יוצאי חלציו מתנהגים אחרת ממה שהוא חושב לנכון, או הורה הסובל מרגשי נחיתות וחושש להרגיש מיותר כדי להגן על עצמו מפני תרחישים שכאלה, הוא דבק בעמדה לפיה אסור שתהיה במשפחה סטיה כלשהי ממה שהוא חושב או רוצה. תהיה הסיבה אשר תהיה, סביר להניח שההורים עושים כן מתום לב, ולא קולטים את מידת הנזק שהם גורמים.

רגע חושבים

הרב יהודה שמעוני

איזה ספר היית לוקח איתך לאי בודד?

ומכיוון שכל שינוי מעשי שלנו מצריך אנרגיה, למידה וסבלנות - ואין לנו כל כך הרבה מהמצרכים הללו כדי ליישם את כל מה שלמדנו - אנו נשארים עם הרבה ידע והמון אכזבה.

לכן, הפתרון מול הצפת הידע הוא **מיקוד!**

מתוך כלל הידע - התרכזות ומיקוד בלימוד ספציפי

"איזה ספר היית לוקח איתך לאי בודד?"

נשאל אדם חכם.

"ספר על בניית אניות", ענה

חשוב מאוד להתמקד בעצה פרקטית ומעשית. שמענו הרצאה ארוכה ומחכימה, קראנו ספר ובו עשרות עצות נהדרות - בואו נתמקד בדבר אחד, אותו נבצע הלכה למעשה ובו נתמיד.

כמו שכתב הרמב"ן, מגדולי חכמי ספרד בתור הזהב, באיגרתו המפורסמת לבנו: "וכאשר תקום מן הספר **תחפש באשר למדת, אם יש בו דבר אשר תוכל לקיימו**".

למאמרים נוספים של דניאל אליהו גרמן
בקרו באתר ישיבת אור דוד

למה אנחנו לא מיישמים את מה שאנחנו יודעים?

רבים וטובים שואלים את עצמם כיצד להפוך את הידע למעשים בשטח. הפער בין ידע למעשים הוא פער ידוע, לא כל מה שאנחנו יודעים שנכון - אנחנו מיישמים.

הדבר נכון ברמה האישית (לעשות יותר ספורט ולאכול פחות), ברמה המשפחתית (יותר זמן איכות ופחות עיסוקים אחרים), ברמה הרוחנית (פחות לכעוס, יותר לשמוח), ונכון גם ברמה המקצועית (יותר התקדמות ופחות התבכיינות). למה זה קורה? אם אנחנו יודעים מה נכון ומה לא נכון ומאמינים בזה – **למה אנחנו לא מיישמים?**

שמענו שיעור, סדנה או הרצאה, החכמנו רבות מספר מקצועי, למדנו לקח אישי מאירוע כלשהו – מה יניע אותנו לשינוי המבורך? ננסה לגעת בנקודה אחת שתוביל אותנו לדרך הנכונה.

הצפת מידע - היה נכון תמיד ונכון עוד יותר בעידן שלנו, שבו אנו מוצפים באינפורמציה ובתכנים: יש כל כך הרבה חומר איכותי יותר ואיכותי פחות, מקצועי יותר ומקצועי פחות, והכול מופץ עלינו בתדירות גבוהה מאוד, מה שמונע מאתנו ליישם את הידע. המון שיטות ודרכים - וכמעט אפס מעשים!!

תיקון הנפטרים

חידוע שכתב רבי יהודה פתיה

עושה נחת רוח גדול לנפטר

ומצילו מן הדין.

בכח התיקון לתקן את נשמת הנפטר,

להוציאו מייסוריו ולהעלותו לגן עדן.

וחשוב מאוד שכל אחד יעשה את התיקון לקרוביו

וזוה חסד של אמת ובזכות זו הנפטר יתפלל עליו בשמים וימליץ יושר עליו.

למסירת שמות ניתן להתקשר למשרדי הישיבה 03-570-12-12